

A szegény ember hídja

Mikor Krisztus urunk a földön járt Szent Péterrel, sokszor átjárt egy folyón, amelyen nem volt se híd, se palló. Láta ezt egy szegény ember, aki a folyóhoz közel lakott, s azt mondta a fiának:

- Fiam, csináljunk hidat a folyóra, hogy ne kelljen azoknak a szegény vándoroknak mindig a vízben járni.

Mert a szegény ember szegény vándoroknak nézte Krisztust és Szent Pétert. Csakugyan csináltak is egy keskeny hidat a folyóra. Olyat, amelyet tudtak, de az éppen jó volt, s mikor Krisztus urunk megint arra jött, s meglátta a hidat, erősen megörült neki. Mondja Szent Péternek:

- Mit gondolsz, Péter, mit érdemel az a szegény ember, aki ezt a hidat csinálta?

- Az bizony, uram, megérdemelne egy olyan pipát, mely mindig ég; egy olyan zacskót, amelyből a dohány soha ki nem fogy; s egy olyan kulacsot, melyből sohasem fogy ki a bor.

Krisztus urunk mindjárt meg is adta a pipát is, a zacskót is, a kulacsot is.

Azzal elmentek tovább, de egy hét múlva, kettő múlva, megint a hídra kerültek, s Krisztus urunknak olyan jólesett, hogy hídon mehet keresztül, hogy ismét kérdezte Pétert:

- Mit gondolsz, Péter, mit érdemelne még ez a szegény ember?

- Megérdemelne az, uram, egy olyan kenyeret, mely soha el nem fogy; egy olyan bicskát, amely soha el nem törik, s egy olyan kaszakövet, amelytől egy huzintásra a kasza megélesedik.

Krisztus urunk ezeket is megadta a szegény embernek.

Aztán ismét továbbmentek, jártak-keltek a világon mindenfelé. Útközben Krisztus urunk sok jó embert megjutalmazott, sok rossz embert megbüntetett, de úgy egy esztendő múlva harmadszor is visszakerült a hídra. A víz éppen nagyon megáradott volt, s Krisztus urunk most különösen megörült a hídnak.

Mondta Péternek:

- Mit gondolsz, Péter, mit érdemelne még ez a szegény ember?

Mondotta Péter:

- Megérdemelne ez, uram, egy olyan szántóföldet, amely télen-nyáron terem; egy olyan gyümölcsfát, melynek minden időszakban van gyümölcse; s egy olyan kemencét, amelyben mindig lehessen kenyeret sütni.

- Jól van, Péter - mondotta Krisztus urunk -, én ezeket is megadom, mert az a szegény ember igazán megérdemli.

Meg is adta mindjárt.

A szegény emberből olyan gazdag ember lett, hogy mikor a fia megházasodott, tizenkét banda húzta, s hét nap s hét éjjel állott a lakodalom.